

B.

Mundsyge og Kværke i høi Grad hos Hesten.

Ropper og Slab (Sarkoptes og Dermatoptes) hos andre Husdyr end Faaret. Ringorm.

Tuberkeltæring (derunder ogsaa Kvægets Yvertuberkulose) hos Kvæg og Svin.

Haarsælmider hos Hunden.

Hønskolera hos Fjerfæ.

Med Hensyn til disse Sygdomme gjøres det Eierne eller den, som paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, til Pligt:

1. at anmelde for vedkommende Politimester eller Sognefoged eller for en examineret Dyrlæge, naar nogen af de ovenfor under A. nævnte Sygdomme maatte forekomme i hans Besætning, og at anmelde paa samme Maade, naar nogen af de under B. nævnte Sygdomme maatte brede sig i Besætningen;

2. ikke at lade Dyr, der ere angrebne af disse Sygdomme, føre paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede Græsgange eller i fremmede Stalde.

Dyr, der i kjendelig Grad lide af Tuberkeltæring, maa ifkun afhændes til Slagtning, og maa Kjødet derhos ikke sælges eller bruges til Mennekesføde uden efter forudgaaet Undersøgelse og Attest af en Dyrlæge. Mælken af Køer, der lide af Yvertuberkulose, maa ikke sælges; ei heller maa den anvendes til Smør eller Ostefabrikation og maa kun bruges til Mennekes- eller Kreatursføde i kogt Tilstand."

Af Erikstrup:

31) Nyt Slutningsstykke til § 10:

"§ 5 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden yder Statskassen fuld Erstatning for Nedslagning af Kvæg og Svin, der lide af Tuberkeltæring.

Efter at Eierne har opgivet for vedkommende Politimester, at han ønsker et eller flere Kreaturer nedslagne, lader denne Kreaturerne syne af en Dyrlæge paa Eierens Regning. Har Dyrlægen givet Attest for, at bemeldte Dyr lider eller formodes at lide af Tuberkeltæring, gaas med Hensyn til Valg af Taxationsmænd frem paa den i § 8 angivne Maade. Ved selve Taxationen tages ikke alene Hensyn til Dyrenes Tilstand førend Nedslagningen, men ogsaa til den til Stede værende Sygdom. Viser det sig efter Nedslagningen, at Dyret ikke har lidt af Tuberkeltæring, gives ingen Erstatning.

Er Kjødet saaledes, at det efter Dyrlægens Attest kan bruges eller sælges til Mennekesføde, fradrages et tilsvarende af Taxationsmændene fastsat Beløb i Taxationsværdien.

Indkjøbte Dyr, der ikke have været i Besætningen over 1 Aar, naar Nedslagning forlanges, komme ikke ind under denne Bestemmelse."

Af Indenrigsministeren:

Ny § 11.

32) Som ny § 11 (de følgende Paragrafer rettes herefter, ligesom i § 6, 17de Linie, "§ 14" forandres til "§ 15") indsættes Følgende:

"Paa Lovsejladser for Affald eller under lignende Forhold, hvor Svinedifteritis kan befrygtes let at ville finde Udbredelse, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til efter Forhandling med det veterinære Sundhedsraad, at forbyde Svinehold samt enhver Anvendelse af de dertil benyttede Bygninger, Alt imod Erstatning af Statskassen for det derved forarsagede direkte Tab for Private. Fremdeles skal Indenrigsministeren, naar der ikke findes Anledning til at bringe den nysnævnte Foranstaltning i Anvendelse, kunne paabyde de til Forhindring af Sygdommens Udbredelse fornødne Indskrænkninger med Hensyn til Svinehold paa de nævnte Pladser, saasom Slagtning under offentligt Tilsyn, Forbud mod Salg eller Bortbringelse paa anden Maade af levende Svin undtagen til øieblikkelig Slagtning m. v. Ved Svineslagterier kan Indenrigsministeren paa disses Bekostning paabyde Dyrlægetilsyn."

33) Underændringsforslag hertil af Udvalget:

De to sidste Linier i 1ste Punktum udgaa.

Af Udvalget:

Til § 11.

34) § 2det Stykke, 2den Linie udgaa Ordene: "inden — Maaned".

35) § 2det Stykke efter Slutningsordet "Sygdomstilfælde." tilføies som nyt Punktum: "Samme Regler gælde ogsaa for Hingste og Tyre, tilhørende Aktieselskaber eller Foreninger."